

NAT

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'

Η ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΑ ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΔΝ

Διανέμεταις Δωρεάν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1909

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΟΗΝΩΝ

* ΑΡ.

617

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΗΙ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΙ, ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ
ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ
ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

“**Άδελφοί!**

“**Αμέριστοί εἰσιν αἱ εὐθύναι!**

Τοιοῦτος ὁ Κύριος, τοιοῦτοι καὶ οἱ θεράποντες!

“Οφείλει νὰ ἀναφωνήσῃ πᾶς ἀμερόληπτος πρὸ τοῦ δι’ ἡμᾶς
οὐχὶ ἀπροσδοκήτου θεάματος, ὅπερ ἔξελίσσεται πρὸ τοῦ
ὅρθιοδόξου ὄμογενεοῦς πληρωματος ἀπὸ τῆς παρελθούσης
Πέμπτης 19ης ληγοντος Μαρτίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

“Οταν ἐν τοῖς κόλποις οἰουδήποτε κέντρου, εἴτε Κράτους,
εἴτε προνομιούχου Ἀρχῆς, ως το Οἶκουμ. Πατριαρχεῖον, οἱ
ἐπὶ κεφαλῆς τασσόμενοι ἀδεῶς ποδοπατοῦσι τοὺς κειμένους
θεσμοὺς καὶ νόμους, εἰς σύδεν δὲ λογιζόμενοι τὴν Ἡθικήν,
τὴν Λογικήν, καὶ τὴν Ἀλήθειαν, περὶ ἑαυτῶν μόνον καὶ
περὶ τῶν ιδίων συμφερόντων μεριμνῶσι καὶ ἐνεργοῦσι, τὸ
κατέντημα αὐτῶν οὐδὲν ἄλλο ἔσται ἢ ἐκεῖνο, εἰς ὃ κατὰ
συνέπειαν ἀναπόδραστον κατήχθησαν οἱ ἐν τοῖς Πατριαρ-
χείοις Ταγοὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

Τὸ ἀπὸ ἐννεαετίας, ως ἔγγιστα, ἐγκαίνισθὲν παρ’ ἡμῖν
ἀπαίσιον σύστημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως διὰ τῆς παρανομίας
καὶ παρελκύσεως ἢ ἀπωλείας παντὸς ζωτικοῦ ζητήματος
διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τέλμα δὲ ἀπέραντον ἐπεφάνη,
ἐντὸς τοῦ ὅποιου ἀπεγνωσμένοι τινάσσουσι χεῖρας καὶ πόδας
τοῦ δυστήνου ἡμῶν ἔθνους οἱ ἀνάξιοι ἄρχοντες.

Τοὺς κρημνοὺς καὶ τὰς ἀβύσσους, καθ' ὃν ἀνάλγητοι
ἔξωθησαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ "Ἐθνος διορῶντες, πρῶτοι
ἔρρήξαμεν τὴν κραυγὴν τῶν κινδύνων, καὶ διὰ μακροῦ ἡμῶν
Ὑπομνήματος, ἐν φώτιστροι καὶ ἀναμφίρηστα ἀπηρι-
θμῆσαμεν γεγονότα. Θερμῶς αὐτοὺς ἰκετεύσαμεν, ἵνα ἀνορ-
θώσωσι τοὺς Ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς καὶ Νόμους, ἐπὶ τῇ βά-
σει δὲ τούτων ἀνασυγκροτήσωσι τὴν Σύνοδον τῶν Μητροπο-
λιτῶν, ἐπαναφέροντες συνάμα τὴν ὁμόνοιαν ἐν τῷ ἔθνει κατ
τὴν εἰρήνην, ἢν πανδήμως κατὰ τὴν ἀνάρρησίν των ὑπέ-
σχοντο, ἀλλ' ἢν ὑπεδαύλισαν ἔκτοτε διαρκῶς καὶ ἀδικ-
λείπτως.

Οὐ μόνον δὲν εἰσηκούσθημεν, οὐ μόνον παρανόμως καὶ
διὰ διαστροφῆς τοῦ Συνταγματικοῦ κατήρτισαν τὴν εἰρηνέ-
νην Σύνοδον, ἀλλὰ καὶ ἐνόμισαν ὅτι παρατάσσοντες διὰ τῶν
ὅργων τῶν εἰς απάντησιν, ἐλλείψει ἐπιχειρημάτων, τόπους
κοινούς, ἀμετροεπῆ φρασεολογίαν καὶ σκώμματα ἀηδέστατα,
ῆθελον ἔξουδετερώση παρὰ τῷ Λαῷ τὴν ὑπὸ τῆς κραυγῆς
ἡμῶν παραχθεῖσαν ἐντύπωσιν.

'Αλλ' ἡ πατήθησαν, διότι αὐστηροτάτη τοῖς ἐκοινοποιηθῆ
μετ' οὐ πολὺ Διαμαρτυρίᾳ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 31ης Ἰανουα-
ρίου λήξαντος, φέρουσα ἐκκατοντάδες ὑπογραφῶν, διατυποῦσα
δεινὰς ἄμα καὶ ἀναιρέσεως ἀνεπιδέκτους μομφὰς καὶ κατη-
γορίας, ἐπιδοκιμάζουσα δὲ κατὰ πάντα καὶ τὸ ἀρχικὸν
ἡμῶν Ὑπόμνημα. Τὴν ἐν λόγῳ Διαμαρτυρίαν συνώδευε καὶ
έτερα ἡμῶν αἴτησις, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12ης Φεβρουαρίου
ἀπελθόντος, ἐν ἡ ἀπαριθμοῦντες τὰ φλέγοντα ἐν ἔξελιξει
ζητήματα, ἐν οἷς καὶ τὸ Ἱεροσολυμητικόν, ἐπεκαλούμεθα
τὴν σύγκλησιν ὡς τάχος Τοπικῆς Συνόδου, τοῦ μέτρου τού-
του προταθέντος κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὑπὸ τοῦ Μητρο-
πολίτου Ξάνθης κ. Ἰωακείμ, ὑποστηριχθέντος ὑπὸ τοῦ Μη-

τροπολίτου Γρεβενῶν, ἀλλ' ἀπορριφθέντος ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ. τοῦ Γ' καὶ τῶν κακῆι μοίρᾳ συμβούλων I. Χατζοπούλου, Π. Καραθεοδωρῆ καὶ Ξ. Ζώτου, ιατροῦ, ἔξητουμεθα δ' ἄμα τὴν ἀποχὴν τούντεῦθεν ἀπὸ τῆς ἐθνοκτόνου μεθόδου τῶν ἀναθολῶν καὶ ἀνωδύνων τακτιρίων, καὶ τὴν ἐπικράτησιν μέτρων ἀνδρικῶν καὶ γενναίων.

'Αλλ' ἡ αὐτὴ καὶ αὖθις ἐπεκράτησεν ἀσυνείδητος ἀναλγησία, τὰ αὐτὰ ἐχρησιμοποιήθησαν καθ' ἡμῶν σκάμψατα, καταφυγόντος μάλιστα πατριαρχικοῦ τινος φύλλου, ἐθνικοῦ αὐτοκαλουμένου, καὶ εἰς δάνειον πνεῦμα πρὸς ἔξαρσιν τῶν ἔκδουλεύσεων καὶ λῃψίν περισσοτέρων εὐσῆμων, ἀποφυγόντος ὅμως νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ αὐτὸ δάνειον πνεῦμα, προκειμένου περὶ ἀναπαραστάσεως τῆς ἀναλγησίας τῶν ὑψηλῶν του πατρώγων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΩΗΝΩΝ**
Κατεβολῆ μόνον ὑπὸ τῆς σπεῖρας τῶν ἐν λόγῳ ἀνθρωπῶν ζῆλος πολὺς, καὶ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν πλειστα ὅσα ἀθέμιτα μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ποθητῆς πλειοψηφίας ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν νέων Συμβούλων, ἡς τυχόντες ἔρρηταιν κραυγὴν ἀνιερού θριάμβου, διότι ἔξησφάλισαν οὕτω τὴν ἐπικράτησιν τῆς φιλαρχίας των καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μυκτηρίσαντες δ' ἡμᾶς ἐπὶ τῇ δῆθεν ἀποτυχίᾳ, ἐνῷ οὔτε εἰς ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀπεξεδύθημεν, τὸ μάταιον τοιούτου κατανοοῦντες. Ἰκανοποιήθημεν ὅμως μόλα ταῦτα, διότι πλεῖστοι ὅσοι, δεόντως ὑπὸ τῶν ἡμετέρων δημοσιεύσεων διαφωτισθέντες, καὶ τὴν ὄρθην σχηματίσαντες γνώμην ἐτάχθησαν αὐθόρμητοι ὑπὲρ τῆς νομιμότητος, οἵς θερμάς εὐχαριστίας ἐκφράζομεν· ἀν δὲ κατὰ τύπους αἱ ψῆφοι αὐτῶν ἐφάνησαν ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἐκλογὴν Συμβούλων φρονήματος ἀνεξαρτήτου καὶ εἰς τὸ συμφέρον τοῦ ἐθνους μόνον ἀφορῶντος, κατ' οὓσιαν ὅμως ἀπεδοκιμάσθη καὶ κατεκρίθη τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐπικρατοῦν ἐθν-

β) αβέστατον σύστημα, διότι αἱ ἐνορίαι, ὡν οἱ ἀντιπρόσωποι κατεψήφισαν τὰ μέλη τῆς καμαρίλας καὶ τοὺς νεοφωτίστους αὐτῆς, ἐμπειρίχουσι τὰ ἐπτά ὅγδοα κατ' ἐλάχιστον ὅρον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων/πόλεως.

Διετάθησαν κατ' ἐπανάληψιν οἱ θιασῶται τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις συστήματος ὅτι ἀγνότεροι καὶ περιστερᾶς εἰσὶν οἱ πάτρωνές των· ἀλλ' ἀκούσατε, ἀδελφοί Χριστιανοί, ἀκούσατε!

“Οταν, ως ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 15η λήγοντος Μαρτίου, ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' προλογιζόμενος προτρέπῃ τοὺς ἑκλέκτορας, ἵνα δώσωσι τὴν ψῆφον ἄγρευ οὐδεμιᾶς ἐπηρείας, ὅταν δῆμος βαθυτάτην ἄγη σιγὴν οὐδὲν ἀπαντῶν εἰς ὅσα ὁ κ. Θεολογῆς, ἀντιπρόσωπος Γαλατᾶ, διετύπωσε περὶ τῆς ὑποστάχειντος ἐν τῷ ἔθνει διαιρέσεως καὶ περὶ τῆς αναγκῆς τῆς ἀρσεως αὐτῆς, εἴγας ἢ δὲν εἴναι ἀρχηγὸς μερίδος, οὐχὶ δὲ τοῦ ἔθνους;

“Οταν ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων Ταταούλων κ. N. Μακρίδης ἀνακοινώσας ὅτι παρανόμως διεξήχθη ἐν τινὶ ἐνορίᾳ ἡ ἐκλ. γὴ τοῦ οἰκείου ἀντιπροσώπου, ἡρώτησε, πρὶν ἢ ἀναφέρῃ ὄνοματα, τὴν γνώμην-τῆς Συνελεύσεως περὶ τοῦ εἰδούς τῆς παρανομίας, ὅταν δ' ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἡν-ἐγένοντο παρατυπίαι τινὲς κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπου τινός, ἢ Συνέλευσις, ἔχουσα ἀλλορ. οκοπόρ., δὲν πρέπει νὰ ἀσχοληθῆται εἰς τοιαῦτα, καταδεικνύεται ἢ οὐ προσκείμενος, ως ἄλλως τε ἀνέκαθεν εἴωθε, τῇ παρανομίᾳ καὶ τῇ διὰ τοιούτου μέσου ἐπιτεύξει τῆς πλειοψηφίας καὶ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ; τῆς ἐκλογῆς δηλονότι ἀνθρώπων τῆς καμαρίλας εἴτε νεοφωτίστων εἴτε μή;

“Οταν τοῦ κ. N. Μακρίδου παραστήσαντος ὅτι τὰ ἔθνικὰ ἥμαν πράγματα εἰς ἐντελῆ περιῆλθον κατάπιωσιν, καὶ ὅτι

ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκαίνισις παρ' ἡμῖν δράσεως καταλλήλου πρὸς
ἀποσόθησιν τῶν πανταχόθεν περιστοιχισάντων τὴν Ἐκκλη-
σίαν καὶ τὸ Ἔθνος κινδύνων, ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ. ὁ Γ'
ἔδήλωσεν αὐτῷ ὅτι «έξέφρασεν ἴδεας, αἰτινες διὰ διαφόρων
λιθέλλων ἐν εἴδει ὑπομνημάτων καθυβρίζουσι τὴν πορείαν
του, ἀτινα οὐδὲ προσοχῆς ἄξια τυγχάνουσι, καὶ ὅτι οἱ κατ'
αὐτοῦ εὐάριθμοὶ δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο τάξεις, ἔξ-
ῶν ἡ μία ἀντιπολιτεύεται αὐτὸν ἔχουσα ἴδεωδη τινά, ἡ δὲ
ἔτερα προέρχεται ἐκ κατωτέρων στρωμάτων καὶ ἐπομένως
οὐδόλως λαμβάνει αὐτοὺς ὑπ' ὄψειν, ὅμολογες ἡ οὐ ἐαυτὸν οὐ
μόνον ὅλως αὐθαίρετον, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐαγγελικῶν διατά-
ξεων δεινότατον πολέμιον, ἀφοῦ τοὺς μὲν διὰ τοῦ Ὑπομνή-
ματος ἔξαιτησαμένους τὴν ἀνόρθωσιν τῶν Ἐθνικῶν Κανονι-
σμῶν χαρακτηρίζει ὑβριστὰς καὶ ως ἴδαινικὰ ἐπιδιώκοντας,
ἴδαινικὴ πράγματι ἀπέβη ἐπὶ τῆς πατριαρχείας του ἢ τηρη-
σις τοῦ νόμου, τοὺς δὲ ὑποχρέωντας τὴν γνωστὴν Διαμαρ-
τυρίαν, ὡς ἀνήκοντας εἰς στρωματα κατώτατα καὶ τῆς
ἐσχάτης περιφρονήσεώς του ἀξίους; Τίς δ' ὁ ταῦτα δηλῶν;
Πατριάρχης, ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, οὗτοις τὸ Εὐαγ-
γέλιον στηρίζεται ἐπὶ τῆς Λογικῆς, τῆς Ἡθικῆς καὶ τῆς
Ἀληθείας, καὶ Ὅστις οὐδεμίαν ἐποιήσατο ἐν τῇ ποίμνῃ αὐτοῦ
διάκρισιν, ισχυρῶν καὶ ἀδυνάτων, πλουσίων καὶ πενήτων.

“Οταν ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ. ὁ Γ' ἐμβάψας τὸν κάλα-
μον, πολὺ πρὶν ἢ προταθῶσι καὶ γρωσθῶσι τὰ ὄγκματα τῶν
ὑποψήφιων συμβούλων, ἔχάραξεν ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου του
τὰ ὄνόματα τοῦ Σόλωνος Καζανόβα, Π. Τσαούσογλου,
Θεοχαρίδου καὶ Χ. Κιοσέογλου καὶ ἔρριψεν ἐντὸς τοῦ δίσκου,
τοῦ δὲ κ. Θ. Θεολογῆ παρατηρήσαντος ὅτι δὲν εἶχον προ-
ταθῆ εἰσέτι οἱ ὑποψήφιοι, ἀπέσυρεν αὐτὸν μετὰ σπασμωδικῆς
κινήσεως καὶ τὸ ἔρριψεν ἐκ νέου κατόπιν, καταφωρᾶται τέ-

λεον ἦ οὐ ως ἀπλοῦς κομματάρχης, ἀπηνῆς δὲ διώκτης τῆς
ἐν τῷ Ἔθνει ὁμονοίας καὶ ἀγάπης; (1)

Οταν τοῦ κ. Ν. Σγουρίδου, ἀντιπροσώπου Σταυροδρο-
μίου, προτείναντος, ἵνα πλὴν τῶν κληρικῶν ἐκλεκτόρων, οἱ
λοιποὶ προσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν γράψωσιν εἰς ἔκκλησιν
τὸ ἔκυρτων ψηφοδέλτιον πρὸς ἔξουδετέρωσιν πάσης μομφῆς
κατὰ προηγουμένων συνεννοήσεων καὶ συστάσεων, ὁ Πα-
τριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' ἀπέκρουσε τὴν ὄρθοτάτην ἐν λόγῳ
πρότασιν, προσειπὼν ὅτι πανταχοῦ γίνονται οἱ συνδυασμοί,
ἐντελῶς ὅμως λησμονήσας τὴν ἱερὰν ἔκυρτον ἴδιότητα, κατε-
δείχθη καὶ ἐν τούτῳ ως ἀτλοῦς κομματάρχης κυλίων τὸ
ἀξιωματοῦ τοῦ Ἐθνάρχου εἰς τὸ τέλυα τῶν παθῶν καὶ τῆς
διχονοίας;

Ἄς ἀνατρέσωσι τὰ ἀνωτέρω, αὐτὸν δύνχυται, οἱ θαυμα-
στοί του καὶ θεασταί, ἐκτυλιγθέντα ἐνώπιον ὅλοκληρου
Συνελευσέως, παρισταμένων καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου.

Καὶ σήμερον :

Σήμερον διχοθέντες οἱ τέως ὅμόφρονες καὶ συμπράκτορες
ἐν ταῖς θεωρίαις περὶ τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ Ζητήματος, βέλ-
λουσιν ἀλλήλους τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος.

Οἱ ἐπὶ ἐννέα ως ἔγγιστα ἔτη διαρκῶς παραβάντες τοὺς
Ἐθνικούς, Κανονισμούς, οἱ ὑβριστὰς καὶ ἀποδιοπομπαίους
χαρακτηρίσαντες ἡμᾶς, διότι ἀπητήσαμεν τὴν ἀνόρθωσιν
αὐτῶν καὶ ἀναστήλωσιν, ἐπικαλοῦνται σήμερον κατ' ἀλλή-
λων τὸ κύρος αὐτῶν, παρατάσσοντες ἄρθρα κατ' ἄρθρων,
ῶν τὸ ὑπὸ τῶν ἐξ συμβούλων, ἀπόντων τῶν κ.κ. Α. Παν-

(1) Γνωστὸς ὁ γραφικὸς χαρακτήρ τῆς Α. Παναγιότητος, τοῦ ψηφοδελ-
τίου Τῆς μόνον διὰ μελάνης γεγραμμένου, τῶν δὲ λοιπῶν διὰ μολυβδοκονδύ-
λου καὶ οἱ ψηφοσυλλέκται μεμαρτυρήκασι.

τζίρη καὶ Ξ. Ζώτου, μετὰ κόμπου καὶ στόμφου ἀντιταχθέν, ἀγνοσύντων μακαρίως καὶ αὐτὸ τὸ κείμενον τῶν νόμων, ὑπεδείχθη αὐτοῖς ὑπὸ τίνος τῶν ἐν τοῖς παρασκηνίοις, ἢ φιλοφρόνως, ἀλλ' ἀδαῶς, χαρισθέντος, ἢ εἰς ἀτοπὸν αὐτοὺς σκοπίμως ὑπαγαγόντος.

Τὸ παραθέτομεν.

«Τὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Συμβουλίου ὄφείλουσι νὰ προσέχωσιν, ὅπως ὁ Πατριάρχης καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ζῆλον εἰς τε τὴν καλὴν τακτοποίησιν πάντων τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἐπικρατείᾳ κειμένων καὶ τοῖς ὄρθιοδόξοις ἀνηκόντων προσκυνημάτων καὶ εἰς τὴν κατεργασίαν πάντων τῶν χρυσοβούλλων, διαθηκῶν, προνομίων καὶ ἀφερεωτικῶν ἐγγράφων, συνεννοούμενος, χρείας τυχεύσης, καὶ μετὰ τῶν πνευματικῶν ἀργυρῶν τῶν προσκυνημάτων.

Καὶ ἐρωτῶμεν.

Πεντήκοντα, πλὴν ἐνός, ἔτη παρῆλθον, ἀφ' ὅτου ἐθεσπίσθησαν, κῦρος δὲ νόμου ἔλαχον οἱ Ἑθνικοὶ ἡμῶν Κανονισμοί.

Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα πλειστάκις τὰ οἰκονομικὰ πράγματα τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος εἰς δεινὴν περιῆλθον θέσιν· πλειστάκις καὶ ἡκούσθη καὶ ἐβεβιώθη ὅτι ἡ οἰκονομικὴ αὕτη κακοδαιμονία ὄφείλεται τοῦτο μὲν εἰς σπατάλην, τοῦτο δὲ εἰς διαφόρους ἐπιτηδείας ἐγχειρήσεις διαφόρων Ἀγιοταφιτῶν, κολοσσαίς σχηματισάντων περιουσίας, ὡν αἱ πλεισται μετὰ θάνατον τῶν κατόχων οὐ μόνον ἐξηφανίσθησαν διὰ μαγικῆς, οὗτως εἴπειν, ράβδου, ἀλλὰ καὶ χρέος τῶν θανόντων ἐπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ Ταμείου τῆς Ἀδελφότητος.

Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα πλειστάκις ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων οἰκονομικῶς δυσπραγοῦσα ἀπετάθη, ἐπι-

καλουμένη συνδρομήν, εἰς τὸ ὄρθόδοξον ἐν γένει πλήρωμα· πρὸ ὀλίγου δὲ χρόνου εἰς τοσοῦτον ἀπορίας ἔξικετο, ὥστε προέβη εἰς πώλησιν τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ κτημάτων τῆς Βουκούνης, συνάψασα δάνειον καὶ μετὰ τοῦ καὶ Ζερβουδάκη.

Ἐάν τὸ εἰρημένον ἄρθρον τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν παρέχῃ πράγματι τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, ἵνα ἐφιστῇ τὴν προσοχὴν τοῦ Πατριάρχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, διατί οἱ ἀπὸ τῆς θεσπίσεως τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν Πατριάρχαι Οἰκουμενικοὶ καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, ἄνδρες, ὃν οὐδὲ τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων εἰσὶν ἴκανοι νὰ λύσωσιν οἱ σῆμερον ἐν αὐτῷ παρακαθήμενοι, διατί, ἐρωτῶμεν, οὐδέποτε ἐξήσκησαν, πλειστῶν δοθεισῶν ἀφορμῶν, τὸ ἐν λόγῳ δικαίωμα;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Διατί συντος οὗτος ὁ Πατριάρχης Τσακεῖμ, οὐ Γ', οὐ δεμίαν παραχλείπων κενῆς ή μη αὐτοδιαφημίσεως περίπτωσιν, οὐ μόνον δὲν ἐξήσκησε τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὅτε πρὸ τριῶν ἑτῶν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος διέτρεχον τὸν περὶ τῶν πάντων κίνδυνον, ἀλλὰ καὶ δημοσίους ἀνεκήρυξε παρ' ἡμῖν ἐράνους;

Αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ Ἀγιοταφίται πατέρες, οἱ ἐνταῦθα κατ' αὐτὰς διατρίβοντες, οἱ πρώην τοιοῦτος Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος, οἱ Μέγας Σκευοφύλαξ, οἱ ἄγιοι Ναζαρέτ, Σεβαστείας καὶ Νεαπόλεως, καὶ οἱ Ἀρχιμανδρῖται Μεταξάκης καὶ Χρυσόστομος, οἱ σῆμερον ἐπὶ τῇ χρησιμοποιήσει τοῦ εἰρημένου ἄρθρου σκοπίμως σιγῶντες, τιθέντες τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς συνειδήσεως, τῶν δὲ πράγμάτων ὁμαλῶν ὄντων, δύνχνται ἄραγε νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι τὸ εἰρημένον ἄρθρον τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν Κανονισμῶν, παρέχει πράγματι τὸ δικαίωμα τῷ Ἐθν. Μ. Συμβουλίῳ, καὶ δι' αὐ-

τοῦ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν
τακτοποίησιν καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν τῆς Ἀγιοταφιτικῆς
Ἀδελφότητος;

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θ' ἀποτολμήσωσι ταιαύτην ἀν-
γγώρισιν, ἂν δὲ σιγῶσι σήμερον διέξοδον ἐπιζητοῦντες εἰς τὸ
προκείμενον ζήτημά των, ἀναλογίζονται ὅμως συνάμιχ ὅτι ἡ
ἐν Ἱεροσολύμοις στάδιοδρομία των οὐδόλως ἀνεκόπη, καὶ
ὅτι παρελεύσονται αἱ δι' αὐτοὺς πονηραὶ αὗται ἡμέραι.

Ως ἔξεφρασεν ἐκ βχθέων ψυχῆς κατὰ τὴν ἐκλογικὴν συνέ-
λευσιν τῆς 15ης λήγοντος Μαρτίου τὸν ἀπειρόν του θαυμα-
σμὸν τῷ Πατριάρχῃ Ἰωακείμ τῷ Γ' εἰς ἑκατὸν μάλιστα βαθμόν,
σάντων Συμβούλων, καὶ εἰς τηλικοῦτον μάλιστα βαθμόν,
ὅστε θὰ προσεβάλετο παρ' ὅλιγον ὑπὸ μεγίστης τῶν νεύρων
ἐντάσσεως καὶ θὰ ἔμενε κεχηνώς ἐς χεῖ, ἐκφράσωμεν καὶ ἡ-
μεῖς, ἕστω καὶ ἀν διατρέξωμεν τὸν αὐτὸν κινδυνὸν, τὸν
ἀπειρόν ἡμῶν θευματισμὸν εἰς τὰ ἔξ μέλη τοῦ Συμβουλίου
Ἀριστείδην Κυριακοῦ, Σόλωνα Καζανόβχ, Πέτρον Τσαού-
σογλού, Χαραλ. Κιοσέογλου, Παῦλον Καρχθεοδωρῆ καὶ
Γ. Θεοχαρίδην ἐπὶ τῇ κατασχέσει τῆς Συνοδικῆς ἀποφά-
σεως, ὡς διὰ δικανικῆς ἐκφράσεως ἀνεπαρέστησε τὸ σοφώ-
τατον τῶν εἰρημένων διάβημα ἡ τὰ πάντα εἰδυῖα «Πρόδος».

Θαυμάσωμεν ὡταύτως τὴν βαθυτάτην περίνοιαν τοῦ κ.
John Χατζοπούλου, ὅστις ἀπέκλεισεν ἀνηλεῶς κατὰ τὴν
τελευταίαν ἐκλογικὴν Συνέλευσιν ἐκ τοῦ ψηφοδελτίου τῆς
πλειονοψηφίας πάντα νομομαθῆ ἵδοὺ ὅτι ἀπεδείχθησκαν νο-
μομαθέστατοι, μόλις τῆς δράσεως των ἀρξάμενοι, καὶ ἐν τῷ
εἰς τὴν κρίσιν αὐτῶν πρώτῳ ὑποβληθέντι ζητήματι, οἱ νέοι
Σύμβουλοι. Προέβησαν οἱ ἄξιοι τοῦ "Ἐθνους" ἀντιπρόσωποι
εἰς ἀμεσον κατάσχεσιν τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ὑπολεί-

πεται δ' αύτοῖς μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἡ περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγή.

Θὸ διαμαρτυρηθῶσι βεβαίως πάντες οἱ ὄρθως φρονοῦντες καὶ θὸ εἴπωσιν δtti καὶ ὁ ἐσχατος τῶν νομομαθῶν ἐὰν παρεκάθητο ἐν τῷ Συμβουλίῳ, δὲν θὰ ἐγελωτοποιεῖτο εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία· τοιαῦται ὅμως θεωρίαι εἰσὶν ἀροσπέλαστοι τῇ δικνοίᾳ τοῦ κ. John Χατζοπούλου καὶ τῆς τυνόδειας αὐτοῦ.

Θαυμάσατε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἐθνους!

Καὶ ἐπειδὴ ἔμνήσθημεν τοῦ κ. John Χατζοπούλου, θαυμάσωμεν αὐτὸν καὶ ως δημοσιολόγον.

Μόλις ἀποδυσάμενος τὴν τίθεντον τοῦ Συμβούλου, ἦν ἐπὶ τέσσαρα συνεχῆ ἔτη περιβλήθη παρχύμως κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ἐννόμως κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ, οὐδὲν ἡμέραν ἀναψυχῆς ἔχοντο ἐπιτρέπει· διακαιούμενος ὑπὸ ζήλου ἐνθέου ὅμα καὶ διαρκοῦς ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν ἡρῶν πραγμάτων, λαμβάνει ἀνὰ χείρας τὸν κάλαμον τοῦ δημοσιολόγου, εἰς ὃν ἔχει, ως διακηρύττει, κλίσιν ἴδιαιτέραν, εὐτύχημα δὲ θεωρεῖ (;) ὅτι ὀπεχώρησε τοῦ Συμβούλου δυνάμενος οὕτω νὰ δημοσιογραφῇ.

Πρώτην ἥδη φορὰν βλέπομεν τὸν κ. John ἐπὶ τῆς δημοσιογραφικῆς κονίστρας· ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑφος τοῦ λόγου ἀγνοοῦμεν ἀν πρέπη νὰ παρῳδήσωμεν τὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰσάκ πρὸ τοῦ τεχνάσματος τῆς Ρεθένεας· ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξεισσομένην λογικὴν ἐν τῇ ἐν τινι φύλλῳ τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ δημοσιευθείσῃ ἐπιστολῇ του, τῇ ἀναχρεομένῃ, εἰς τὸν διχασμὸν Πατριάρχου καὶ Συνόδου, ἀναγνωρίζομεν πληρέστατα τὸν ἀνθρωπον.

Ἐφευρὼν ἄλλοτε ἴδιαν λογιστικὴν μέθοδον, ἐπὶ τὸ ἀγγλικῶτερον, παρέχει διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς δεῖγμα τῆς

ιδιαιτέρας ἐκείνης λογικῆς, ἐφ' ἡς ἀπὸ ἐννεαετίας στηρίζεται τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σύστημα.

Βάλλων κραυγὴν ὁδύνης ὁ τέως Σύμβουλος καὶ νῦν δημοσιολόγος, ἐπὶ τῷ ὅτι αἱ ἐφημερίδες ἐν γένει μετὰ περισσῆς ἀστοχίας διαπραγματεύονται τὸ Ἱεροσολυμητικὸν καὶ διὰ τοῦτο κατακριτέαι εἰσίν, ἐπάγεται τὰ ἐπόμενα:

«Τὸ ὑπὸ τῶν ἔξι συμβούλων τῷ Πατριάρχῃ ἀπευθυνθὲν ἔγγραφον, ἐν φιλοτεῦνται ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν σύγκλησιν ὡς τάχος εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Παναγιότητος τοῦ Συμβουλίου, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἀνωτέρω διαληφθέντος ἀρθρου τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν, μακρὰρ τοῦ γὰρ θεωρῆται ως διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνόδου, τῆς δποιας η δρθότης ἀπὸ κανονικῆς καὶ γριπταρικῆς ἀπόψεως εἴκατι ἀδιαφιλοκείητος, σκοπὸρ ἔχει ἀπ.λῶς γὰρ συμβιβαση τὴν διαφορὰν γνώμης, τὴν μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου ὑφισταμένην, διὰ τῆς ικανοποιήσεως τῶν Μαρτύρων ἐρστάσεων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν».

Πλὴν τούτου ὅμως, προστιθησιν ὁ τέως Σύμβουλος καὶ νῦν δημοσιολόγος, «εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Ἀγιοι Συνοδικοὶ ἀπὸ ἀρχῆς ἐδήλωσαν ἔξωδίκως τῷ Πατριάρχῃ ὅτι προθύμως ἔξουσιοδοτοῦσιν αὐτὸν, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον ἐγχρίνει καὶ ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα τὸ ἀπαιτήσωσιν».

Καὶ καταλήγει ἀποφαινόμενος ὅτι «οἱ ἄλλα παρὰ τὰ ἀνωτέρω διαβλέποντες ἐν τῷ ἐν λόγῳ διαβήματι, συντελοῦσιν εἰς δημιουργίαν καταστάσεως δυναμένης νὰ διακυβεύσῃ "Γψιστα ἔθνικὰ συμφέροντα».

·Ἐὰν οἱ Συνοδικοὶ ἔξουσιοδότησαν ἔστω καὶ ἔξωδίκως τὸν

Πατριάρχην, ὅπερ ὅμως ἀνακριβέστατον, ν' ἀναβάλῃ ἐπ' ἀσ-
ρίστῳ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεώς των, οὐδὲμια ὑπῆρχεν
ἀνάγκη τοσούτου πατάγου καὶ θορύβου· οὐδὲ τὸ Συμβούλιον
ἐπιδεινοῦν τὴν διαφωνίαν διὰ τοῦ ἐγγράφου του ἀφειλεῖ
προθῇ εἰς τοιοῦτο περιττὸν ὅλως διάβημα, ὅπερ δικαιολο-
γῶν ὁ ἄρτι ἐπιφανεὶς δημοσιολόγος λέγει ὅτι ἐγένετο πρὸς
ἐπισημοποίησιν τῆς ἔξωδίκως ὑπὸ τῆς Συνόδου χορηγηθείσης
ἔξουσιοδοτήσεως.

"Αξιος πράγματι θαυμασμοῦ ὁ θαυμαστὸς δημοσιολόγος.
Στρώσατε τῷ δάφνας καὶ μυρσίνας.

Τιμωροῦνται σήμερον καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ· θὰ τοὺς ἴδω-
μεν δὲ μετ' ὄλιγον διαμφισθῆτούντας τὸ κείμενον τοῦ δεῖνος
ἢ δεῖνος ἄρθρου τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν, καταφεύγοντας δὲ
εἰς ἔρμηνευτὰς ἀλλοτρίους,

'Αδυνατοῦντες νὰ ἔξαρθωσιν εἰς ὑψηλοτέροις αὐτούληψεις,
διεχειρίσθησαν καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἀγίας Σιών, ως καὶ πᾶν
ἄλλο ἔθνικὸν ἐκ τῶν σοβαροτάτων.

Μὴ δυνηθέντες νὰ ἔγκυψωσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν σο-
βαρότητα τῆς ἀπροσδοκήτως ἐν Ἱερουσαλήμ ἐκραγείσης κρί-
σεως, μὴ δυνηθέντες, μικροὶ ἐν τοῖς μεγάλοις καὶ μεγάλοι
ἐν τοῖς μικροῖς, νὰ προβάλωσι βραχίονα στιβαρὸν ἄμα καὶ
ἐπιτήδειον πρὸς περίζωσιν καὶ κατεύνασιν αὐτῆς, ἀπαξιώ-
σαντες ἐν τῷ ἐγωἴσμῳ τῶν, ἢ μὴ τολμήσαντες νὰ ἔκζητή-
σωσιν, ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τῶν, τὰς γνώσεις καὶ τὴν πειραν
καὶ ἄλλων, προσκαλοῦντες καὶ εἰς ἡμιεπισήμους ἔστω συσκέ-
ψεις τοὺς πρώην Οἰκουμενικοὺς Πατριάρχες, τὸν Μαχ.
πρώην Ἱεροσολύμων κ. Νικόδημον, τοὺς πλησιοχώρους ἀρ-
χιερεῖς καὶ εἴ τινα ἄλλον ἐκ τοῦ κλήρου, οὐ μόνον περὶ τοῦ
Ἱεροσολυμητικοῦ προκειμένου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν
ἔθνικῶν ζητημάτων, τῶν ἐπίσης φλεγόντων, ἀπὸ ἀντιφά-

σεως εἰς ἀντίφασιν περιερχόμενοι, ἀπὸ ἀναθολῶν εἰς ἀναθολὰς περιοριζόμενοι, ὅλως ἀνάλγητοι καὶ ὅταν αἱματοκυλίοντο τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκύλισαν ἐν πρώτοις τὸ ζῆτημα τῆς Ἀγίας Σιών οὐχὶ πλέον εἰς τὸ χεῖλος, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ βαράθρου.

Κρύφα καὶ οὐδενὸς εἰδότος, πλὴν τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ', ἀποθιβάζεται ἐνταῦθα ἡμέραν τινὰ ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φωτιος. Ἰωακείμ δὲ Γ', μονομερῶς πάντοτε ἐνεργῶν, εἰς ἐπιτηδείας δ' εἰσηγήσεις τοῦ Μεγάλου Βεζύρου μετ' ἀνοίας στοιχῶν, προσκαλεῖ ἐνταῦθα τοὺς δύο Ἀγιοταφίτας, τοὺς ἀρχιμανδρίτας Μεταξάκην καὶ Χρυσόστομον, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι καὶ ὁ Δαμιανὸς θὰ προσήρχετο ταύτωχρόνως.

Πατριάρχης καὶ Σύνοδος, οἱ τῇ λιποψυχίᾳ στοιχήσαντες πάντοτε, οἱ την ἐκκρεμότητα παντὸς ἄλλου ἐν τασσι προελόμενοι, οἱ εἰθισμένοι εἰς τὴν πολιτείαν τῶν ἀνωδύνων τακρίριων, καταδαπανῶνται ἐπὶ μῆνας, ἀποστέλλοντες τὰ γνωστὰ ἀνώδυνα τηλεγράφηματα εἰς Ἱεροσόλυμα.

* Ισην τῷ Πατριάρχῃ εὐθύνην ὑπέχουσι καὶ οἱ ἐν τῇ Συνόδῳ προκαθήμενοι παρανόμως Μητροπολῖται Κυζίκου Ἀθανάσιος, Νικομηδείας Φιλόθεος καὶ ὁ μέχρις ἐσχάτων, πρὶν τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπαρχίας του ἀποκηρύχθη, ἐπιστήθιος Μέντωρ τῆς Α. Ηλαγιότητος, ὁ Χίου Κωνσταντίνος. Καὶ οἱ τρεῖς σύροντες τοὺς λοιποὺς εἰς τὸ ἄρμα των, πλὴν τοῦ ἀειμνήστου Πελαγωνείας Ἰωακείμ, καὶ τῶν Μητροπολιτῶν Γρεβενῶν Ἀγαθαγγέλου καὶ τελευταίον τοῦ Ξάνθης Ἰωακείμ, ἐγένοντο πρόθυμοι τῆς ἔθνικῆς κακοδαιμονίας συνεργότατι καὶ ἔξωθησαν κατὰ κρημνῶν τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους.

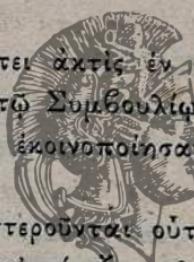
* Ερωτήσατε σήμερον τὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ τὸν Γ' εἰς τίνα μέτρα θέλει προβῆ, καὶ ἐὰν ἀναλαμβάνῃ ἀπασαν

τὴν ἐκ τούτων εὐθύνην, ἐν ᾧ περιπτώσει, ἐπικρατούσης τῆς γνώμης του ἔθελεν ἀποκηρυχθῆ ὁ ἐν Ἱερουσαλήμ γενόμενος συμβιβασμός· θὰ ἀπαντήσῃ διὰ σιγῆς βαθυτάτης· Τὴν αὐτὴν ἑρώτησιν ἀποτείνατε καὶ εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου ἐκδηλωθέντας Συνοδικούς, τοὺς λαβόντας τὴν ἐν σχέσει ἀπόφασιν· θὰ ἀπαντήσωσι διὰ σιγῆς βαθυτάτης.

“Ο, ἔστι μεθερμηνευόμενον ὅτι, διὰ τῆς ἄλλωπροσάλλου πολιτείας ἀμφοτέρων εἰς τοιοῦτον σημείον περιέστη τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν ζῆτημα, ὥστε σκότος βαθύτατον περικαλύπτει τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ ἔξελιξιν.

Φυσικώταται συνέπειαι τοῦ ἀπὸ ἐννεκετίας ὑφισταμένου συστήματος.

Μία μόνον διαλάμπει ἀκτὶς ἐν τῷ σκότει· ἡ μετὰ τὸ Πάσχα συζήτησις ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς περὶ κύρους κατησχέσεως ἀγωγῆς· ἦν ἐκοινωποίησαν οἱ ἔξι περιγνωστατος Σύμβουλοι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΩΝΗΣ

‘Αναντίρρητον ὅτι στεροῦνται οὗτοι καὶ τοῦ κοινοτάτου νοός, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐστήριζον γελοιωδέστατα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ἄρθρου τῶν Ἑθνικῶν Κανονισμῶν. ’Εξ αὐτῶν οἱ κ. κ. Α. Κυριακοῦ, Π. Τσαούσογλους καὶ Χ. Κιοσέογλους, ἀμοιροὶ ἀντιλήψεως ἐν τοιούτοις ζητήμασι, καὶ δὲν ἀκατάλληλοι ἀνθρωποι, ἐὰν ως τοιοῦτοι δικαιολογῶνται, δὲν δικαιολογοῦνται δικαστικῶς ἐπὶ τῇ τόλμῃ μεθ’ ἡς ἀγέλαθον τοιαῦτα δυσανάλογα τῇ διανοητικῇ των ἀναπτύξει καθήκοντα· ’Εχέτωσαν τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐθύνην οἱ ἀσυνεδήτως αὐτοὺς ἐκλέξαντες· ἀλλ’ οἱ κ. κ. Σόλων Καζανόβας, Γεώργιος Θεοχαρίδης καὶ Πχυλος Ἀλ. Κχραθεοδωρῆ, οἱ διεκδικοῦντες ἀξιώσεις νοημοσύνης καὶ ἐμβριθείας; οἱ δύο μάλιστα πρῶτοι; ἐγκαρδίως τοῖς ταλαιπώροις συλλυπούμεθα. ’Αλλ’ ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ’, οἵτις δίκην πολυτέ-

μου εὐρήματος περιεπτύχθη τὸ ἔγγραφον τῶν ἀνωτέρω, καὶ
νιοθετήσας τὸ παρέπεμψεν ἀρμοδίως;

Ἐάν δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐμβαθύνῃ δεόντως εἰς τὴν ἔννοιαν
τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθρου, οὕτινος ἡ ἀπλῆ ἀνάγνωσις πείθει καὶ
τὸν ἀπλοῖκότερον, διατί, δὲν ἀνελογίσθη τούλχιστον,
εὑριτάτην αὐτῷ ἀποδιδοὺς ἀπαξ σημασίαν, ὅτι ἐξέφραζε
μομφὴν κατὰ τῆς μνήμης τῶν ἀπὸ τοῦ 1860 γενομένων
Πατριαρχῶν, Συνοδικῶν καὶ Συμβούλων;

Πολλοὶ διασύρουσι κατ' αὐτὰς τὸν Πατριάρχην Ἀλεξαν-
δρείας καὶ λοιποὺς Ἀγιοταφῖτας ως διαστρέφοντας τὸ φρό-
νημα τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'. οἱ δὲ ταῦτα λέγον-
τες εἰσὶ φίλοι τῆς Α. Παναγιότητος· ἀλλὰ τίς ἄλλος ἢ
αὐτὸς ὁ Πατριάρχης προσεκαλεσεν ἐνταῦθα, οὐδενὸς εἰδότος,
τοὺς ἀνωτέρω; καὶ πῶς τολμῶσιν οἱ ἐν λόγῳ γὰρ διατείνων-
ται δὲ διαστρεβλεῦσιν οἱ Ἀγιοταφῖται τὸ φρόνημα τοῦ
Πατριάρχου, οὕτινος τὴν περινοιαν καὶ τὴν ἀγχίνοιαν οἱ
ταῦτα λέγοντες ἐνθουσιωδῶς ἐκθειᾶσσοντιν;

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐξαίξεως τοῦ Ἱεροσο-
λυμιτικοῦ ζητήματος, ἦν σκότος βαθύτατον, ως εἴπομεν,
περικαλύπτει, ἡ στάσις τῆς Συνόδου διατελεῖ κατὰ τύπους
καὶ λόγῳ τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν, καὶ λόγῳ τῶν Ἱερῶν
Κανόνων ἐν πλήρει δικαιίῳ· τοῦ σημείου τούτου εὑάρεστον
ποιούμεθα μνεῖν διότι, ἔστω καὶ διὰ πρώτην φορὰν τοὺς
βλέπομεν νομιμόφρονας· τούτου δὲνεκα καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν
ταύτην θὰ συνετάγῃ αὐτοῖς καὶ ὁ Σ. Μ. Γρεβεγῶν.

Δὲν ἔλαθον ως φαίνεται, ὑπὸ δψει ὅσα ἐκθεῖσχ αὐτοῖς ἢ
Α. Παναγιότης κατὰ τὴν τελευταῖαν συνοδικὴν συνεδρίαν,
καθ' ἣν ἐδήλωσεν ὅτι ἀγενθότως ἀρνεῖται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν
ἀπόφασίν των, τοὺς ἐπληροφόρησεν ὅτι ἐσκέπτετο (;) περὶ
καταρτίσεως ἐπιτροπῆς, ἥτις μελετῶσα τὸ ζήτημα θὰ ὑπέ-

βαλε τὸ σχετικὸν πόρισμα εἰς τὴν κρίσιν Μεγάλης Συνόδου, συγκαλουμένης τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχοῦς Πεντηκοστῆς, καθ' ἣν δηλαδὴ ἡμέραν τελεῖται ἡ μνήμη τῆς ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπὶ τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ.

Τὰ ἔλαθεν ὅμως ὑπ' ὄψει τὸ ἔθνικὸν αὐτοκαλούμενον δημοσιογραφικὸν ὅργανον, καὶ διεσκόρπισε πρωίαν τινὰ διὰ λέξεων πομπωδῶν καὶ ἔτι πομπωδεστέρων φράσεων, τὰς θεωρίας του, διατειγόμενον μετὰ πολλῆς τῆς σοβαρότητος ὅτι ἡ Α. Παναγιότης Ἰωακείμ ὁ Γ' ἀρνούμενος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἐκτελεῖ ἔργον ὑψίστης ἔθνικῆς σημασίας, ὅτι ἔστι καὶ ἔσται ἀνένδοτος ἐν τῇ στάσει του, ὅτι σύμπαν τὸ ἔθνος τὸν ἐπιδοκιμάζει ἀνεπιφυλάκτως, ὅτι διανοεῖται περὶ παρατίσεως, ἢν ὅμως διὰ παγτὸς μέσου ὄφειλει τὸ ἔθνος να ἀποσύνησῃ, διότι ἀλλως ἐντελῶς απόλλυται.

Αὐτοδιαφημίσεις καὶ διαφημίσεις!

Κατενοήθη ὅτι τὸ πολὺ δημόσιον ἐπαρκῶς ὑφ' ἡμῶν δικρωτισθὲν ἔδει νὰ ρύμουλκηθῇ ἀντιθέτως.

Καὶ ἐδράξαντο τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ, καὶ ἔξεπυρσοκρότησε τὸ πυροτέχνημα.

'Αλλ' ἔχετ' ἀτρέμας.

Εἶτε ἐν ὥρᾳς εἴτε ἐν ἀτόποις θεωρίας γενναιότης δὲν υφίσταται κατὰ βάθος.

Οἱ σήμερον ἀγερώχως ὡς ἀνένδοτοι διατυμπανιζόμενοι, θὰ μεταβληθῶσι πρωίαν τινὰ προσεχῶς εἰς ἐνδοτικωτάτους· θὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου, καὶ τὰ πραγματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους θὰ συνεχίσωσι τὸν ῥοῦν, ὃν ἀπὸ ἐννεακτίας ἀκολουθοῦσι, καὶ οἱ θαυμασταὶ ὡς πίπτοντες προσκυνοῦσι τοῖς σήμερον ἀνενδότοις θὰ προσκυνήσωσι τοῖς ἰδίοις μετ' ὄλιγον, λίαν προσεχῶς ἐνδοτικωτάτοις.

‘Αδελφοί Χριστιανοί ! ίδού τίνες οι πνευματικοί ήμῶν ἄρχοντες. Ιδού τίνες οι λαϊκοί ήμῶν ἀντιπρόσωποι. Άλλα μὴ ἀπέλπιζεσθε !

Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαιόνουσιν.

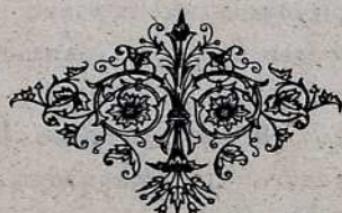
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- (Υπογε.) Γ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ
» Ι. Θ. ΠΟΛΥΖΕΤΤΗΣ
» Β. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ
» Γ. ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ
» Δ. ΛΥΜΠΟΥΣΑΚΗΣ

•*Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 25ῃ Μαρτίου 1909.*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Ἰωακεὶμ τῷ Γ', τῇ Ιερᾷ Συνόδῳ, τῷ Εθν.
Μ. Συμβούλῳ.

ΑΝΑΓΓΕΛΟΥΜΕΝΟΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ
ΑΓΓΕΛΟΝ

Αναγγόντες ἐν τῷ «Νεολόγῳ» πρῶτον μὲν τὸ Ὑπόμνημα καὶ τὴν Διαμαρτυρίαν ὑπὸ ἡμ. 12 καὶ 28 λήξαντος Ἰανουαρίου, ἀτινα ὑπέβαλε τῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Ἰωακεὶμ τῷ Γ' ἡ ὑπὲρ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν καταπατόυμένων Ἐθνικῶν Κανονισμῶν ἀγωνιζομένη Ἐπιτροπή, εἶτα δὲ τὴν Διαμαρτυρίαν φέρουσαν 460 ὑπογράφας κατὰ τῆς παρανόμου ἀνασυγχροτήσεως τῆς Συνόδου, καὶ τὴν συναδεύσασαν ταῦτην Αἴτησιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἡμ. 31 Ἰανουαρίου καὶ 12 Φεβρουαρίου ἀπιούσαν, θλιβόμεναι δὲ καιρίως διότι δὲν ἡδυνήθημεν νὰ ὑπογράψωμεν τὴν Διαμαρτυρίαν τῶν ὄμογενῶν ἡμῖν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, μὴ κομισθεῖσαν ἡμῖν, δηλοῦμεν διὰ τῆς παρούσης ὅτι ἐπιδοκιμάζομεν ἀνεπιφυλάκτως τὰ περιεχόμενα καὶ ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἐγγράφων, ἀπευθυνόμενοι δὲ πρὸς τοὺς Μητροπολίτας Κυζίκου Ἀθηνάσιον, Νικομηδείας Φιλόθεον, Διδυμοτείχου Φιλάρετον, Χίου Κωνσταντίνον καὶ Ἡλιουπόλεως Ταράσιον, τοὺς παρανόμως ἐν τῇ Συνόδῳ ἔδρευοντας, πᾶσαν δὲ παρανομίαν, πᾶσαν τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν παραβίασιν, πᾶσαν ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους σκόπιμων ἀκηδίαν καὶ νωχέλειαν τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ' συμμεριζομένους καὶ ὑποστηρίζοντας, δηλοῦμεν αὐτοῖς ὅτι ὑπερεξείλησε τὸ ποτή.

ριον τῶν πικριῶν δι' ὧν ἐπότισαν καὶ ποτίζουσι τὸ "Εθνος
ἡμῶν, εἰς τὸ μὴ περαιτέρω δ' ἔξικετο ἡ ἀνοχὴ τοῦ λαοῦ.—

Τοτάτην ταύτην φορὰν προτρέπομεν τοὺς μνημονευθέν-
τας Μητροπολίτας εἰς σκέψεις ὄρθιοφρονεστέρας καὶ ὥριμω-
τέρας, μόνοι δὲ δύνανται, αὐθαρμήτως παραιτούμενοι, νὰ
ἀποδώσωσι τῷ νόμῳ τὸ κύρος αὐτοῦ· οἱ τρεῖς μάλιστα
πρῶτοι ὁ Κυζίκου Ἀθανάσιος, ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος καὶ
ὁ Χίου Κωνσταντίνος ἐπιβαρύνονται καὶ ὑφ' ἑτέρας πρωτα-
κούστου παρανομίας, διότι κατὰ τὴν περυσινὴν ἀνασυγκρό-
τησιν τῆς Συνόδου, καθ' ἥν ἐπίορκοι καταδειχθέντες ὁ τότε
Καστορίας καὶ κατόπιν εἰς Ἀμάσειαν προαχθεὶς Γερμανὸς
Καραβαγγέλης, καὶ ὁ τότε Στρωματίσης, καὶ κατόπιν εἰς
Κυδωνίας προαχθεὶς Γρηγόριος, ἀμφότεροι ἀμειφθέντες,
διότι παρὰ τοὺς ὅρκους τῶν ἐπειφράγματων διὰ τῆς ψήφου
τῶν τὴν παρανομού ἐκείνην ἀνασυγκρότησιν τῆς Συνόδου,
οἱ τρεῖς εἰρημένοι, λέγομεν, Μητροπολίται Κυζίκου, Νικο-
μηδείας καὶ Χίου οὐ μόνον ἐταχθῆσαν τῇ ἐπικρατήσει τοῦ
ὅλεθρου Ἀριστίνδηρ, ἀλλὰ καὶ ἐψήφισαν αὐτοὶ ἔαυτοὺς
ὡς ἀρίστους, ἀποβαλόντες πᾶσαν εὐλάβειαν καὶ πρὸς τὰ
στοιχειωδέστερα.

Δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, καθῆκον ἀπαραίτητον
λογιζόμεθα ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν ἡμετέραν εὐγνωμοσύνην, ἥν
ἀναμφιβόλως συμμερίζονται οἱ μετὰ στοργῆς μεριμνῶντες
ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ
"Εθνους, τῇ Ἐπιτροπῇ, εἰς τῆς ὁποίας τὰ ἔντονα καὶ ἐπὶ^τ
γεγονότων μεμαρτυρημένων καὶ ἀναμφισβήτητῶν στηρίζό-
μενα ἔγγραφα ὄφελεται ἡ διαφώτισις τοῦ ἀπὸ ὀκταετίας
διὰ διαφόρων δημοκοπιῶν καὶ τεχνασμάτων ἐξαπατωμένου
ὅρδοδόξου ὄμογενοῦς λαοῦ.

Ἐκφράζομεν ὡσαύτως εὐγνωμοσύνην τῷ διευθυντῇ τοῦ

«Νεολόγου» κ. Σ. Ι. Βουτυρᾶ, ὅστις μετὰ περισσῆς φιλογενείας καὶ μερίμνης ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους, καυτηριάζει ἐκάστοτε τοὺς ὀθήσαντας καὶ ὀθοῦντας ἡμᾶς εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ μετὰ πειθοῦς, ἐπὶ μόνης τῆς ἀληθείας στηριζομένης, παριστάνων τῷ λαῷ τὴν κατάστασιν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ἀφύπνισεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ληθόργου.

“Οσον δ' ἀφορᾶ εἰς τὰ δύο δημοσιογραφικὰ ὅργανα τὴν «Πρόοδον» καὶ «Πατρίδα», ὃν τὸ πρῶτον ἀποτολμᾷ νὰ αὐτοκαλῆται ἔθνικόν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ πορεία κατεδείχθη ἀντεθνικωτάτη, διότι οὐ μόνον συνηγοροῦσι διὰ σωρείας σοφισμάτων ὑπὲρ τῆς ἐντελοῦς κατασπιλώσεως τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν Κανονισμῶν καὶ τῆς καταστροφῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἐθνους, ἀλλὰ καὶ τολμῶσιν αναιδῶς νὰ ὑβρίζωσι τοὺς ἀκαμάτως καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχιστῆς, ὡς αὐτοί, ἴδιοτελείας ἀγωνίζομένους ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων δικαιωμάτων τοῦ Ἐθνους, ὅσον ἀφορᾶ, λέγομεν, εἰς τοὺς δύω τούτους ἀκαταλογίστους δημοσιογράφους, οὐδὲν ἄλλο ἡμῖν καὶ τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἐθνους ἐνδικρομένοις ἐπιτίχλεται ἡ ἐντελὴ περιφρόνησις καὶ ἀκρα ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ δικτρέφειν τοιούτους ἡθικοὺς δολοφόνους τοῦ Ἐθνους διὰ τῆς χρορᾶς τοῦ φύλλου των.

*Er Κων/πό.τει, τῇ 28 Φεβρουαρίου 1909.

Τιμένν. Ν. Μαραγκός
Νικόλ. Χρυσάφης
Φ. Ιωάννου
Α. Π. Καλλίνικος
Β. Κ. Νικολαΐδης
Τηλ. Κοκκολάτος
Γ. Π. Καλλίνικος
Αθ. Μεταξᾶς
Άναστ. Δ. Καλλίνικος
Γεηγ. Πετρίδης, δικηγόρος

Κλεάνθης Λεωντίδης
Νικόλ. Σ. Νικολαΐδης
Κωνσταντίνος Τζούνης
Σωκράτης Ιωαννίδης
Κ. Κ. Βασιλόπουλος
Σπυρίδων Κ. Ἀρβανιτίδης
Δημ. Π. Ἀνδροῦτσος
Φώτιος Λαζαρίδης
Πέτρος Γεηγοριάδης
Γ. Ἀναστασιάδης

- Γεώργ. Ἀθανασίου
Γεώργ. Δημητρίου
Μιχαήλ Δ. Καλογραννίδης
Β. Ν. Βασιλεώντης
Μηνᾶς Στυλιανοῦ
Γεώργιος Γούγας
Μιχαήλ Π. Καλφόπουλος
Γεώργ. Φωτιάδης
Πρόδρομος Καλφόπουλος
Στέργιος Γούγας
Νίκος Βενετίδης
Αθ. Βενετίδης
Χρῆστος Κωνσταντινίδης
Παναγ. Παντζόπουλος
Νικόλ. Γαβραλᾶς
Παῦλος Βενετίδης
Χρῆστος Δ. Λωρίδας
Πέτρος Θεοχαρίδης
Κωνστ. Παπαδόπουλος
Κωνστ. Μακασταρίδης
Ἄγγελος Βλαχόπουλος
Δημ. Ἀγγελίδης
Ἀναστ. Δόνας
Γεώργ. Δημητριάδης
Θεοχάρης Κουπάνας
Δημ. Εὐαγγέλου
Σταῦρος Κουπάνας
Ρωμύλος Φωτιάδης
Ιωάν. Διαμαντίδης
Μ. Πυλάδης
Μαρῖνος Πασχίδης
Θ. Εὐαγγελίδης
Χρυσόστομος
Χρ. Ν. Σάββα
Ἀναστ. Φιλιππίδης
Δημ. Τσιρόπουλος
Σιάφ. Κωνσταντινίδης
Ἄριστ. Σιλιτζόγλους
Θεόδωρος Δημητριάδης
Ιωάν. Ἀποστολίδης
Εύστρ. Α. Παπάζογλους
Ἰορδ. Δ. Καπαθανασίδης
Κωνστ. Παναγιωτίδης
Νικολ. Καμπούρογλους
Νικόλ. Δ. Παπάζογλους
Εύστρ. Ἐμμανουηλίδης
Παναγ. Χρηστούλιας
Ιωάν. Θ. Σαρρῆς
Χαραλ. Μπεκάκης
Μιχαήλ Εύαγγελίδης
Ιωάν. Ζαννῆς
Α. Βασιλειάδης
Νικηφ. Παπάζογλους
Ἀθαν. Χοάνης
Εὐάγ. Πολίτης
Χαραλ. Νειτίδης
Β. Τσοπάνογλους
Σταμ. Τίτος
Κωνστ. Ρουμπᾶς
Ἄριστείδης Εὐαγγέλου
Ἀπόστολος Εὐαγγέλου
Χαράλαμπος Μιχαλόπουλος
Ἄριστ. Ἀποστολίδης
Κωνστ. Ἀποστολίδης
Γεώργ. Μπλιέρης
Στυλιανὸς Δούμπτλης
Ιωάννης Δ. Παπάζογλους
Χρῆστος Γεωργίου
Χρῆστος Κασσόπουλος
Γεωργ. Κ. Σιουπίλας
Γεωργ. Κ. Καραπάνος
Νικόλ. Δ. Τσιάντης
Πέτρος Στ. Τσιώτης
Σ. Δάλλας
Ιωάννης Μ. Δούτσης
Γεωργ. Δ. Μούδας
Κυριακὸς Ἀλατζίδης
Φώτιος Καλτζοδέτης

Αρ. Σφαιρόπουλος
Ιωάννης Αγιαννός
Στυλ. Γρηγορίου
Νικόλ. Μ. Ζαννής
Κωνστ. Άλατόπουλος
Νικόλαος Καραγιάννης
Φώτιος Π" Μιχαήλ
Γεώργ. Ι. Ζάννης
Νικόλαος Χ" Παναγιωτίδης
Έμμανουήλ Μρίγγος
Γ. Γρηγοριάδης
Γεώρ. Π. Κετίδης
Σταῦρος Βασιλειάδης
Ιωάννης Γ. Παπάζογλους
Ιωάννης Θεοδώρου
Ιορδάνης Καπαθανάσης
Γεώργ. Ιωαννίδης
Άνδρέας Δημητριάδης
Κωνσταντίνος Ροδοκάλης
Δημήτριος Ε. Συναμουήλης
Νικόλαος Χαραλάμπους
Μιχαήλ Δαδώνης
Ράλλης Παναγιώτου
Δημήτριος Ιαννόβου
Δημήτριος Παναγιώτου
Γκίκας Παντελίδης
Ιωάννης Π. Σκούλλης

Αντώνιος Κοτάκης
Παλάσσης Σκούλλης
Χρήστος Χ" Αντωνίου
Λύσσανδρος Καλλίου
Σίμος Λυμπερίου
Άλκιβιάδης Πολυχρονίου
Σταμάτιος Επισκεπτίδης
Μάρκος Μιχαήλ
Κωνσταντίνος Π. Γεωργίου
Δημήτριος Ζαφειρόπουλος
Αναστάσιος Κρυσταλλίδης
Δ. Σταυρίδης
Πέτρος Κωνσταντινίδης
Αναστάσιος Κωνσταντινίδης
Σάββας χρ. Στεφάνης
Δ. Κ. Μαράσογλους
Σαρδανης Γ. Γουζόπουλος
Λεωνίδας Παναγιώτου
Λάζαρος Ι. Αντωνίδης
Ιωαννου Γεωργίου
Θεοδόσιος Έλευθερίου
Νικόλαος Βασιλειάδης
Γαβριήλ Κωνσταντίνου
Αθανάσιος Θεοδώρου
Ιωάννης Νικολάου
Ιωάννης Κωνσταντίνου
Σταῦρος Λθ. Ψηλογιαννόπουλος.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Ἰωακεὶμ τῷ Γ' κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐις Φανάριον.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Η «Πατρίς» ἐδημοσίευσε ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 14 λήγοντος Μαρτίου ὅτι, ὅτε ὑπεδείκνυον τὴν Ὑμ. Παναγιότητι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῷ 1904 τὴν ἀνάγκην κοινοῦ ψηφιδελτίου ἀνενομούμενης ἀποχρώσεως, ἐξηπάτων τὴν Ὑμ.. Παναγιότητα προσπαθῶν νὰ παρασκευάσω τὴν ἀπὸ τοῦ Θρόνου ἀποχώρησίν Της, καὶ ὅτι ἔγω οὐκέτι ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ταχθεῖς καὶ διευθύνας τὸ γνωστὸν ἔκεινο τῶν ὄκτὼ μελῶν τῆς Συνόδου κίνημα.

Ἄπο νεαρᾶς ἡλικίας ἀπεχθανόμενος διπρόσωπον συμπεριφορὰν καὶ τὴν εἰλικρινείχ πάντοτε στοιχήσας καὶ στοιχῶν, οὐδεμιᾶς ἡξίωσα ἄχρι σήμερον ἀπαντήσεως τὸν ἐν λόγῳ συκοφάντην· ἐπειδὴ ὅμως ἥκουσα τελευταῖον ὅτι παρὰ τῆς Ὑμ.. Παναγιότητος διαδίδει ὅτι ἔλαβε τὴν περὶ τῆς ἀνειλικρινοῦς διαγωγῆς μου πληροφορίαν, εἰ καὶ ἀδυνατῶ νὰ φαντασθῶ κἄν ως ἀκριβὴ τὴν διάδοσιν, ἐπειδὴ ὅμως πληρέστατα γινώσκει ἡ Ὑμ.. Παναγιότης ὅτι διαρκούσης τῆς κρίσεως ἔκείνης, οὐ μόνον εἰς οὐδεμίαν ἐπικοινωνίαν ἥλθον

μετὰ τῶν ὄκτω Μητροπολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τινα διαβήματά·
αὐτῶν ἐντόνως ἀπεδοκίμασα, ἔχω δὲ αὐτόγραφα σημειώ-
ματα τῆς Υμ. Παναγιότητος μαρτυροῦντα τὴν ἀκρίβειαν
τῶν ἀνωτέρω, παρακαλῶ Αὐτὴν ἵνα διαφωτίσῃ περὶ τῆς
ἀληθείας τὸν εἰρήμενον δημοσιογράφον, καὶ τῷ ἐπιτάξῃ τὴν
ἀναίρεσιν τῶν ὅσα ἀβασανίστως ἔμα καὶ κακοθούλως ἀνέ-
γραψε περὶ ἐμοῦ.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ εὔσεβάστως.

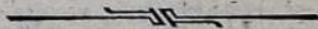
Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ θεράπων

I. Θ. ΠΟΛΥΖΕΤΤΗΣ.

'Er Κωροταγτικουπόλει τῇ 24ῃ Μαρτίου 1909.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΞΙΜΝΗΣΤΟΝ ΠΕΛΑΓΟΝΙΑΣ

“Αληστον διατηροῦντες τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Πελαγονίας Κυροῦ Τιακείμ, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας μάλιστα ἔτι μᾶλλον ἀλγοῦντες ἐπὶ τῇ προώρῳ στερήσει του, δημοσιεύομεν ὅδε τὴν προσφώνησιν, ἵνα ἀπῆγγειλε πρὸ τῆς σօροῦ ἡμετέρᾳ γνώμῃ ὃ ἔκ τῶν συνδέλφων ἡμῶν κ. Ι. Θ. Πολυζέτης.

Τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν νόμον τελεσας ἀπέρχεσαι ἀφ' ἡμῶν δαφνηφόρος, ἀλκιμε προμαχος καὶ ἀτρόμυτε στρατιῶτα τῆς Ἔκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους, τῶν μεγάλων τοῦ Εὐαγγελίου ἀληθειῶν κηρυξ διαπορειε, πανέντιμε, Τιράρχα, ἔνδοξε τῆς Πελαγονίας Μητροπολίτα, Τιακείμ Φορόπουλε!

Πλεῖστα ὅσα σὲ περιεκόσμουν προσοντα πολύτιμα, ὃν τὰ κυριώτατα, ἡ εὐαγγελικὴ γλυκύτης καὶ τὸ μειλίχιον, παίδευσις ἀρτία, ὄξυνοια καὶ ἀντίληψις ἔκτακτος, καρδία εὐγενῆς καὶ εὐαίσθητος, σωφροσύνη ἀμεμπτος, ἀκρα πρὸς τοὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους εὐλάβεια, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ μέχρις αὐτοθυσίας στοργὴ καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ καθῆκον καὶ τὰ ἀληθῆ ἄμα τῆς Ἔκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους συμφέροντα.

Θρηνοῦσι τὸν τόσῳ πρόσωρον ὅσον καὶ ἀπροσδόκητον στέρησίν σου ἡ γενέτειρα, Χίος, ἡ περικαλλής ἡ Μελένικος, ἵνα ἄμα ἀρχιερατεύσας ἐποίμανας, πολύαθλον ἀγῶνα ἀγωνισάμενος, καὶ ἐν ἡ ἀνεξίτηλος παφαμένει ἡ μνήμη τῆς σθεναρᾶς καὶ φιλογενοῦς δράσεώς σου· ἡ Πελαγόνια, ὁ δεύτερος, ἀλλὰ μοιρα κακίστη, ὁ τελευταῖος σταθμὸς τοῦ ἱεραρχικοῦ σου σταδίου, σύμπασα ἡ Ἔκκλησία, σύμπαν τὸ Ἐθνος, ὅσοι οἰδασι

τιμᾶν καὶ γεραίρειν τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀξίαν ἀνδρῶν, ἐτέρχ
μοῖρας κακίστη παρ' ἡμῖν ὀλιγίστων, οἷος ἐγένεσο.

Ἐν Πελαγονίᾳ ἀληθῶς ἐδοξάθης, ἔδρεψες δὲ κατὰ τὴν
ποιμαντορίαν σου ταύτην ἀμαράντους τὰς δάφνας τῆς αὐ-
ταπαρηνησίας, καὶ τῶν ὑπὲρ παντὸς ἱεροῦ καρτερικῶν ἥγω-
νων καὶ μόχθων σου· ἐκεῖ σὲ περιεκύκλωσαν λῦκοι ἄγριοι
καὶ αἱμοδιψεῖς μεγαλόψυχος, ἀπωθῶν τὰς δειλὰς τῶν μι-
κροψύχων εἰσηγήσεις, ἀντέταξας μετὰ σθένους ἀπροσμαχή-
του γενναῖα τὰ στήθη εἰς τὰς ἐπιδρομὰς καὶ ἐπιθουλὰς τῶν
ἀρυριμένων θηρίων· ἐνῷ δέ, προασπιζόμενος τὸ νοητὸν ποι-
μνιόν σου, κατῆγες νίκας περιφραγεῖς, ὑψώθη κατὰ σου ἀπη-
νῆς αἴφνης καὶ ἀμείλικτος τῆς μυστηρίας τυραννίας ἡ χείρ,
ἥστινος οἱ κυριώτατοι τῶν ἤργατων, φρυξάξαντες ἐπὶ τῇ ἐκ-
μηδενίσει ὑπὸ σοῦ τῶν αἰσχροκερδῶν καὶ μεστεληνικῶν τῶν
πόθεν, διέκοψαν τὸν ἐνδοξὸν σου ἀγῶνα, τυχόντες δὲ καὶ
τῶν μικροψύχων τῆς προθύμου ἐπικουρίας, ἀνεκαλέσαντό σε
ἐνταῦθα.

Ἄλλα καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς ἔδρας σου ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ
καὶ τῷ Ἐθνικῷ Μικτῷ Συμβουλίῳ, ὃν μέλος ἐτάχθης ἐπί-
λεκτον, ἡχούετο ἀδιακόπως καὶ μέχρι τῆς παρελθούσης Τρί-
της εὔτολμος καὶ σθενχρὰ ἡ ἀγία σου φωνὴ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
τῆς Ἑκκλησίας καὶ Ἐθνους, ὑψουμένη, ἀλλοτε μὲν ὑπὲρ
εὐλαβείας πρὸς τοὺς καθεστῶτας θεσμοὺς καὶ νόμους, ἀλλοτε
δὲ ὑπὲρ γενναῖας καὶ μεγαλοψύχου δράσεως κατὰ τῶν παν-
τοιειδῶν ἡμῶν πολεμίων, αὐστηρῶς δὲ πάντοτε ἀντεπεξερχο-
μένη κατὰ τῶν ἴδιοτελῶν καὶ χαμαιζήλων παθῶν καὶ
προθέσεων.

Πόσας πικρίας, πόσας ἀπογοητεύσεις ἐποτίσθης, πολυ-
φίλητε Ἱεράρχα!

Ἡ ἀγία καὶ ἀθάνατός σου ψυχή, μὴ δυναμένη πλέον νὰ

παραμένη ἐν τῷ περιθάλλοντι ταύτην καταπεπονημένῳ σαρκίῳ, ἔρρηξε τοὺς δεσμοὺς καὶ ἐπετάσθη εἰς τὰ αἰθέρια ὑψόν.

Εὐλογήσας ὁ Πανυπέρτατος Κύριος καὶ Θεὸς ἐκάλεσε τοὺς βελτίονα τοῦ παρόντος κόσμου, ἐν τῷ δρέπεις τούντεῦθεν τὰ ἔπαθλα τῶν περιφανῶν ἀρετῶν σου.

Σύγγνωθι ἐν τῇ μεγάλῃ σου ἀγαθότητι, ἐὰν εὐστροφίας γλώσσης καὶ δεξιοῦ καλάμου ἀμοιρῶν, ὑπὸ τὸ κράτος δ' ἀμυθήτου ὁδύνης καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως, δὲν σὲ ἐσκιαγράφησα ἀνταξίως, ἀτελῶς ἐκπληρώσας τὴν ἀδελφικὴν ἀξίωσιν, ἵν προέβαλέ μοι ἡ ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν Ἑθνικῶν Κανονισμῶν καὶ Νόμων ἀγωνιζομένη ὁμόφρων σοι Ἐπιτροπή.

"Αληστος παραμενεῖ παρ' ἡμῖν καὶ πᾶσι τοῖς περὶ ἡμᾶς καὶ ἀγήρων ἡ ἀγία καὶ ἱερά σου μνήμη.
Ιωακείμ Φορόπουλε, ἔνδοξε τῆς Πελαγονίας Μητροπολίτα, χαῖρε καὶ ἀγάλλου ἐν ταῖς μητροπολίταις μοναῖς τοῦ Πατρὸς καὶ Θεοῦ, ἵκέτευε δ' Αὔτῷ καὶ εὐχοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

1η Φεβρουαρίου 1909.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020610